

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/6/2023
Identifikačné číslo spisu:	1319204108
Dátum vydania rozhodnutia:	17.01.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1319204108.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného K. K. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 17. januára 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného K. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 2019, sp. zn. 4To/119/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného K. K. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej tiež „okresný súd" alebo „súd prvého stupňa") z 19. septembra 2019, sp. zn. 6Tk/2/2019 bol obvinený K. K. (ďalej tiež „obvinený" alebo „dovolateľ") uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

skutok v bode 1/

-od presne nezisteného dňa v mesiaci január roku 2018 do 30.01.2019 si od osoby vystupujúcej pod menom L. K. bez príslušného oprávnenia za odplatu zadovážoval metamfetamín a sušené konope (rastliny rodu Cannabis), ktoré následne prechovával v rodinnom dome na adrese svojho trvalého bydliska v S. R. na ul. P. č. XXX/XX, kde tieto drogy sám užíval a zároveň za cenu od 5,-Eur do 30,-Eur v závislosti od druhu drogy a počtu jej dávok iným osobám predával alebo príležitostne poskytoval aj bezodplatne alebo ako odmenu za nimi poskytnuté rôzne služby, pričom uvedené omamné a psychotropné látky v uvedenom období takto poskytoval Y. P., P. O., T. X., K. T., G. X., L. X., T. W. a ďalším presne nestotožneným osobám, a to najmä po predchádzajúcej telefonickej objednávke

uskutočnenej cez ním používané telefónne čísla účastníckych staníc XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, prostredníctvom ktorých si s jednotlivými odberateľmi vopred dohodol miesto, čas odovzdania, množstvo, prípadne aj cenu predávanej drogy, ktorým tieto následne odovzdával priamo v rodinnom dome alebo v jeho blízkom okolí, pričom domovou prehliadkou vykonanou dňa 30.01.2019 v priestoroch uvedeného rodinného domu bolo zistené, že obvinený v ňom prechovával

- oválnu antikorovú nádobu s vrchnákom s obsahom 188 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,4% hmotnostných, teda s obsahom 142 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 811 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,2% hmotnostných, teda s obsahom 618 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastovú dózičku so zeleným vekom s obsahom 13088 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 51,1% hmotnostných, teda s obsahom 6688 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastovú fľaštičku ružovej farby s bielym uzáverom s obsahom 2744 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,8% hmotnostných, teda s obsahom 2025 mg absolútneho metamfetamínu,
- sklenenú skúmavku s gumovou zátkou s obsahom 3852 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 58,0% hmotnostných, teda s obsahom 2234 mg absolútneho metamfetamínu,
- čierne vrečko, v ktorom sa nachádzalo plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 10851 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 69,7% hmotnostných, teda s obsahom 7563 mg absolútneho metamfetamínu,
- plastovú ampulu s obsahom 18859 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,9% hmotnostných, teda s obsahom 14503 mg absolútneho metamfetamínu,
- sklenenú nádobku s pákovým uzáverom s obsahom 5071 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7% hmotnostných, teda s obsahom 3636 mg absolútneho metamfetamínu,
- sklenenú striekačku s obsahom 619 mg sušeného konope (rastliny rodu Cannabis) s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (ďalej len „THC“) 25,8% hmotnostných, teda s obsahom 160 mg THC,
- plechovú dózu s obsahom 7667 mg sušeného konope (rastliny rodu Cannabis) s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 2,3% hmotnostných, teda s obsahom 176 mg THC,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 50280 mg sušeného konope (rastliny rodu Cannabis) s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 14,1% hmotnostných, teda s obsahom 7089 mg THC,
- štvordielnu čiernu kovovú drvičku s obsahom 591 mg jemne podrveného sušeného konope (rastliny rodu Cannabis) s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 21,5% hmotnostných, teda s obsahom 127 mg THC,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 4720 mg sušeného konope (rastliny rodu Cannabis) s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 13,0% hmotnostných, teda s obsahom 614 mg THC a
- plastovú škatuľku Tic-Tac s obsahom 775 mg metyléndioxymetamfetamínu (ďalej len „MDMA“) s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,9% hmotnostných, teda s obsahom 580 mg absolútneho MDMA, teda bez povolenia prechovával
- metamfetamín o celkovej hmotnosti 55464 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 67,45% hmotnostných, teda 37409 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá celkovo 554 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do II. skupiny psychotropných látok,
- sušené konope (rastliny rodu Cannabis) o celkovej hmotnosti 63877 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,78%, teda 8166 mg THC, čo zodpovedá celkovo 127 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je v zmysle uvedeného všeobecne záväzného právneho predpisu zaradená do I. skupiny omamných látok a
- MDMA o celkovej hmotnosti 775 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,9% hmotnostných, teda s obsahom 580 mg absolútneho MDMA, čo podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 10.04.2019 zodpovedá najmenej

štyrom obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je v zmysle uvedeného všeobecne záväzného právneho predpisu zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

skutok v bode 2/

- v presne nezistený deň mesiaca marec roku 2018 si od O. W. obstaral a následne do 30.01.2019 v rodinnom dome na adrese svojho trvalého bydliska v S. R. na ul. P. č. XXX/XX bez príslušného oprávnenia prechovával podomácky upravenú zbraň - pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobné číslo XXXXXX spolu s jedným kusom náboja kalibru 22 Long Rifle českej značky Sellier & Bellot, ktoré sa nachádzali v drevenej škatulke spolu s náhradnými čienkami pištole a ktoré boli v uvedenom rodinnom dome nájdené a zaistené počas domovej prehliadky vykonanej dňa 30.01.2019, pričom na základe znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Prezídia PZ v Bratislave č.PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 09.05.2019 sa v prípade prechováanej pištole jednalo o podomácky upravenú zbraň schopnú strelby, ktorá v upravenom stave umožňovala nabiť a vystreliť náboj kalibru 22 Long Rifle, 22 Short alebo 22 Flobert, ktorá je podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. c), g) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou, ktorú je v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak, a v prípade zaisteného náboja sa jednalo o strelby schopný náboj, ktorý je podľa § 2 ods. 1 písm. g) strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Okresný súd za túto trestnú činnosť uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil ochranný dohľad na dobu jedného roka a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks váha oranžovo čiernej farby s nápisom TUFF-WEIGH a malá čierna nádoba,
- 1 ks váha čiernej farby s nápisom Rad,
- 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, model S5 mini, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, s batériou, micro SIM kartou operátora O2 ICCID 894210469970039337 a pamäťovou kartou,
- 1 ks mobilný telefón zn. Apple, model iPhone 6S, typ A1668, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, s batériou,
- 1 ks mobilný telefón v púzde, zn. Samsung, model Note 8, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, s batériou, nano SIM kartou operátora 4KA s označením 0311011340506,
- 1 ks duálny mobilný telefón zn. NOKIA model 3310, IMEI X XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI X XXXXXXXXXXXXXXXX, s batériou, nano SIM kartou operátora Tesco Mobile ICCID 894210469920294891 a pamäťovou kartou,
- 1 ks mobilný telefón zn. Sony model Xperia, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, s batériou
- 1 ks nedovolené upravená pôvodne opakovacia expanzná pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobné číslo XXXXXX, spolu s náhradnými čienkami.

Súčasne okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte Okresného súdu Bratislava III vo výške 750,-Eur, ktorých vlastníkom sa stáva štát a napokon podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti výroku o treste rozsudku okresného súdu podal obvinený K. K. odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 5. decembra 2019, sp. zn. 4To/119/2019 ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne Mgr. Evy Bognárovej dovolanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku).

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že v priebehu trestného konania namietal neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov a následne poukazoval na rozpory v odôvodnení rozsudku okresného súdu, ktorý v písomnom vyhotovení na strane 8 uviedol, že: „ ..., pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to postupom podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam...“, pričom ale trest odňatia slobody mu neuložil pod dolnou hranicou trestnej sadzby (v rozmedzí sadzby 10 až 15 rokov trestu odňatia slobody), ale v rámci riadne zákonom určenej trestnej sadzby, vo výmere 10 rokov. Po podanom odvolaní sa aj odvolací súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď uviedol: „ ...že, v napadnutom rozhodnutí konštatuje danosť okolností na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ale v rozpore s predmetným konštatovaním ju nezobral do úvahy pri ukladaní trestu.“

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil vo výroku o treste uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu a aby prikázal tomuto súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „prokurátor“), ktorý navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože podľa jeho názoru v danej trestnej veci dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku nie sú naplnené. Vo svojom vyjadrení poukázal na judikát R 5/2011, v zmysle ktorého, nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V posudzovanom prípade, aj keď obvinený urobil v základnom trestnom konaní vyhlásenie o jeho vine (§ 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), iba na podklade tejto skutočnosti súd nemal zákonnú možnosť na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu stanovenú zákonom. Ak teda pri ukladaní trestu nedošlo k porušeniu hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy, nemožno sa prostredníctvom dovolania domáhať uloženia miernejšieho trestu. Zároveň je prokurátor toho názoru, že judikatúra, ktorú obvinený uvádza vo svojom dovolaní (R 18/2015) nie je relevantná pre posudzovaný prípad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajkyne (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok v časti výroku o treste (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do ich právnej istoty a stability v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej

len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Prímerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, vád a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 51/2014). Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inými slovami povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom, a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákona za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V danom prípade obvinený v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa procesne relevantným spôsobom uskutočnil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, podal odvolanie iba proti výroku o treste, procesným následkom čoho popri inom je aj, že v postavení obvineného môže podať dovolanie iba proti výroku o treste (pozri aj R 12/2017). Vadu, ktorú v dovolaní vytýka, t. j. zjednodušene povedané, rozpor medzi časťou výroku o treste a časťou odôvodnenia výroku o treste v rozsudku okresného súdu, keď okresný súd vo výroku o treste neuviedol použitie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona pri § 172 ods. 2 Trestného zákona a v odôvodnení výroku o treste (strana 8 ods. 1 rozsudku okresného súdu) uviedol, že: „...pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu...“, teda, že použil § 39 ods. 4 Trestného zákona, tak uvedenú vadu nemožno podriaďiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože svojím obsahom nespochybňuje právne posúdenie zisteného skutku, ale poukazuje iba na zmatečnosť rozsudku okresného súdu, resp. zjavnú chybu v jeho odôvodnení.

Najvyšší súd sa zaoberal otázkou, či obvineným namietaný rozpor v odôvodnení rozsudku okresného súdu medzi výrokom o treste (v ktorom nepoužil ustanovenie § 39 Trestného zákona) a jeho odôvodnením (v ktorom argumentuje použitím § 39 Trestného zákona) nemožno podriaďiť podľa obsahu (R 120/2012-I a III) pod iný dovolací dôvod a dospieť k záveru, že predmetná vada má svojím obsahom najbližšie k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Najvyšší súd po posúdení tejto otázky dospel ale k záveru, že tento dovolací dôvod spočívajúci v zásadnom porušení práva na obhajobu obvineného v predmetnej trestnej veci daný nie je. K tomu treba pripomenúť, že obvinený túto vadu namietal už v rámci odvolacieho konania, pričom rozpory vnášajúce určitú zmatečnosť boli odstránené odvolacím súdom, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne uviedol (strana 12 ods. 3 uznesenia odvolacieho súdu), že v posudzovanej veci zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody (§

39 ods. 4 Trestného zákona) správne nebolo a ani nemohlo byť použité.

Už len na okraj svojich úvah najvyšší súd dodáva, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, podľa ktorého mal byť uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, v tejto veci nie je na podklade námietky obvineného o neprimeranosti trestu v dôsledku nepoužitia ustanovenia § 39 Trestného zákona naplnený (viď. S 5/2011).

Námietkami uplatnenými obvineným K. K. žiadne dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku zjavne naplnené neboli, preto najvyšší súd na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.